

GORICA

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9. Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Štrekljeve trte.

Čuden mož je ta Jče Štrekelj. Dve klobasi je spustil v svet v „Soči“ št. 60. in 62. In kaj pravi tam? Pravi, da ga obrekujemo. In vendar nismo drugega storili nego, da smo priobčili njegov lastnoročno pisani in podpisani izkaz na 15 pretevnih prosilcev za državne trte. G. Štrekelj prav nič ne taji, da so bili prosilci že večkrat vpisani. Vendar pa si upa še trditi g. Štrekelj, da ga obrekujemo. Ali mar ni resnica, da so bila imena prosilcev na izkazu že prej večkrat v izkazih. Saj jevendar dokazano, in tega niti ne tajite ne. Tudi „Soča“ ne taji vsega tega; ampak kar naravnost priznava vse in trdi, da je vporaba tujih imen v takih slučajih dovoljena.

Štrekelj pravi, da mu ni bilo mari, gledati, če je kdo izmed prosilcev že vpisan v izkazu od županstva. Zagovarja to svoje ravnanje s tem, da pravi, da on gleda le na to, da kmet trte v resnici dobi. To je vse prav lepo! Ampak to je zlo mek, da trt dobili niso kmetje, ampak prekupci, ki so trte kmetom potem za drag denar prodajali.

Če gospod Štrekelj ne bere socialističnega „Delavskega lista“, ki izhaja v Trstu, naj ne bo hud, če ga opozorimo, da je ta list prinesel 17. aprila v št. 16. vest, da je g. Štrekelj podučil gorjanskega župana, kako naj ravna, da dobi več trt na tuja imena. Ča to ni resnica, je gospod Štrekelj dolžan „Del. Listu“ poslati popravek. Zakaj ga ne pošlje?

G. Štrekelj piše v svojem zagovoru nadalje, da je res ostalo lansko leto mnogo kmetov s pripravljeno zemljobrez trt. Pohvali se pa zraven, da je on dal kmetom svoje trte, ker vlada ni imela nobene več na razpolago. Tu je torej priznal g. Štrekelj, da je kmetom na škodo smanjkalo vladnih trt. „Soča“ pa piše, da s tem, da so se trte naročevale na tuja imena, je bila oškodovana le država — kar je menda po „Sočini“ morali dopustno. G. Štrekelj pa sam priznava, da je trt za kmete smanjkalo. Oškodovani so bili torej v prvi vrsti kmetje sami. Sicer pa prašamo prav ponižno g. Štreklja: Kje ste dobili one trte, ki ste jih dali onim kmetom? Ali imate mar matičnjak na Trstlju?

LISTEK.

Iz življenja graščakov.

Zgodovinska epizoda. — Štefan Levkos. (Dalje.)

K sreči je bil ciborij prazen.

„Kam k vrugu so skrili drugo posodo!“

„Gospod baron, v današnjih časih, ko se neprestano klatijo Turki po deželi, je ljudstvo previdno in skriva, kar je dragocenih stvari.“

„Kam pa?“ je vprašal Erazem z nestrpnostjo.

„Ne daleč“, — mu je odgovoril Jurij. — „Skrivališče poznam jaz še iz prejšnjih časov; vsak človek ve za nje, ker se nihče ne boji domačinov. Kar za mano izvolita, blagorodna gospoda!“

S toporiščem sekire, ki jo je držal v roki, jima je namignil proti zvoniku.

Temen in mračen je bil kot pod zvonikom. Jurij je vrgel iz žepa košček sveče, kresilen kamen in gobo; pridržal je sekuro in kresnil s kremenom po njej, da so užgale tri svetle iskre, ki so zletele v gobo in goba je začela tleti. Potem je odlomil od meile, ki je stala v

Nadalje g. Štrekelj prav „ljubeznjivo“ dokazuje, da ga je izmed onih 15 o izkazu navedenih prosilcev osem osebno prosilo, naj naroči trte. Drugih sedem pa pa mu je prinesel verodostojni J. Sv. — Mi pa vemo, da je bilo v pričo g. komisarja v Komnu potrjenih sedem izjav, ki pričajo, da niso dotičniki ničesar naročili in o naročilu ničesar vedeli. Izmišljena prosilca Fr. Pižgan in Al. Kovacič sta dala ustno izjavo namestništvemu poizvedovalcu že v soboto 25. aprila; od dveh drugih imamo ustno izjavo. Pravite, da se vsega „dobro spominjate“. A zdi se nam, da vas mora spomin grozno zapuščati, ker hočete na laž postaviti vso listo, torej tudi g. učitelja Ipavca. Pa bo šlo bolj težko! Povemo vam lahko dan in uro, ko ste nekatere prosili, naj reko, da so trte naročili in dobili ter da jih dobe drugo leto povrnjene — če jih slučajno kdo kaj o tem praša.

Pravite, da je bilo škoda onih trti, ki jih je dobil J. Kovacič, ker so mu propadle. Res škoda. Še večja škoda je bila onih, ki so propadle v hlevu podgnojem, ko jih dotičnik ni znal kuluzirati. Zavrgli so jih veliko tisoč. Torej teh je še bolj škoda. O še večjem zavrženem številu bomo govorili pa o drugi priložnosti.

Pišete tudi, da ste prosili vlado, naj da kmetom trte, ko ste pa videli, da dotičniki nimajo zemlje pripravljene, ste pa pisali „najnaprednejšemu“ občanu, naj jim trt ne izroči. — Ali se vam ne zdi vse to več ko smešno?

Kar se tiče zagovarjanja glede nemškega odgovora g. Postl-u rečemo vam le to: ko ste izdelali izkaz za onih 15 izmišljenih prosilcev, pisali ste prošnjo in izkaz slovensko, odgovor pa ste zdrukali s svojimi sdjutanti po nemški. Zato ker je tako kazalo.

Štrekelj pripoveduje, da je pisal bratu na Dunaj, naj izposluje pri poljedelskem ministru strogo preiskavo. No, ker pa je že zdavna S. L. S. to zahtevala in sedaj še Alojzij Štrekelj, upamo, da bode storila vlada svojo dolžnost na podlagi zapisnika g. komisarja z dne 12. in 13. t. m., ki je dognal, da so nekaterniki naročevali vladne trte in jih prodajali prekupčevalcem. Katerim? Povemo že še!

kotu, par slamnatih bilk, jih približal gobi in pihal v njo, dokler niso zagorele z jasnim plamenčkom, ki je prižgal z njim svečo in jo dal Erazmu.

Sklonil se je nato k tlem, privzdignil iz njih veliko skrljo in jo zalučal v kot, da se je razletela v drobne koščke. V tleh so se pokazala močna, hrastova vrata.

Tisti hip so zaslišali zunaj krik, za tem strel, — dve puški ste počili. — Erazem je vtaknil svečo v razpoko na tleh in vsi trije so hiteli gledat, kaj se je zgodilo.

Streljaj od cerkve se je zbrala gruča kmetov, ki so vpili in kričali. Sklical jih je bil star berač, ki je prvi zaslišal ropot v cerkvi in je mislil, da so Turki. Nič redkega niso bili Turki v tistih časih. Večkrat so pridrli kar čez noč čisto nepričakovano, pobrali in poropali so, kar jim je prišlo pod roke in potem zopet naglo izginili. Če niso prišli v velikem številu, so se jim kmetje večkrat postavili po robu in ne vselej zastoj. Tako so mislili tudi tisti dan, da so Turki vdrl v cerkev, zato so kričali in klicali druge na pomoč.

Ravno tako ustrežemo Štreklju tudi glede bilance, katero nasvetuje v „Soči“. — Bo še gromelo!

Briske ceste.

Pomanjkanje cestnih zvez je že od pamiveka glavna ovira, da se ne morejo gospodarsko povzdigniti naša Brda, ki se po pravici smejo smatrati za najbogatejši sadni vrt v Avstriji.

Pridelovanje sadja (med drugim n. pr. fg. ki bi mogle tekmovati z onimi v Smirni) je naravnost fenomenalno.

Toda, radi pomanjkanja voznih cest se velik del finega in bogatega pridelka ne more spraviti v denar. Zlasti fige, ki bi mogle biti že same na sebi vir bogastva, morajo se uporabljati za kuhanje figovega žganja, to pa, ker se ne morejo hitro prenašati na trge.

Da bi se prišlo tem razmeram v okom, predložili sta županstvu biljansko in števerjansko dva načrta, ki sta bila med seboj tesno zvezana.

Načrt, ki ga je predložilo županstvo biljansko je zadeval zgradbo ceste iz Dobrave v Vipolže; načrt, ki ga je predložilo županstvo števerjansko pa cesto iz Vipolže skozi Števerjan do Grojne.

Deželni zbor, ki se je bavil s to zadevo v svoji seji z dne 13. oktobra 1904, naročil je deželnemu odboru, naj predloži oba načrta c. kr. vladi s prošnjo, da podeli iz državnih sredstev čim najizdatnejšo podporo za izvršitev te javne naprave.

Deželni odbor je stopil takoj v dogovor s cesarsko vlado, ki jej je zajedno predložil načrta.

Avgusta meseca 1906 je naznanilo c. kr. namestništvo, da je bilo c. kr. ministerstvo notranjih stvari dovolilo za cesto Dobrava-Vipolže prispevek v znesku 25.000 kron in za cesto Števerjan-Vipolže prispevek v znesku 35.000 kron s pogojem, da se pokrije ostala potrebščina in da se zajamči vzdrževanje nove ceste.

Potrebščina za zgradbo obeh cest je znašala 160.000 kron.

Interesentje so se zavezali, da bodo prispevali znesek 37.000 kror, tako da je bilo po odbitku tega, kakor tudi obljubljenega državnega prispevka, nepo-

Ko je Jurij videl, za kaj se gre, je tekkel okoli cerkve in velel hlapcem:

„Prav po turško jim posvetite, sedaj tu, sedaj tam, da bodo mislili, da nas je četa in se bodo bali priti bližje!“

Erazem je vzel Jurijevo puško in ostal zunaj; graščak in Jurij pa sta se vrnila pod zvonik, da bi dovršila delo. „Samo da bi ne prišli preblizu, ti psi!“ je menil graščak med potom.

„Ne bojte se, gospod baron! Smodnik jim preveč smrdi“, je odgovoril Jurij in mahnil previdno s sekuro po hrastovih vratcih, ki so ležala v tleh.

„Če bi preveč zamahnil, razbijem vse skupaj“, je mrmrjal in zavekaval vratca. Ko so bila razklana, mu je pomagala baron z mečem in tako sta brez velikega truda izvlekla iz skrinjice, ki je bila vzdana v tla, krasno monštranco in dva dragocena keliha.

„To delo se je tudi izplačalo!“ je vskliknil baron zadovoljno in z radostjo in veseljem ogledoval sveto posodo.

Keliha in monštranco sta spravila k drugemu, kar so pobrali iz cerkve, v veliko skrinjo, ki so jo pripeljali od doma s seboj.

kritih še 63.000 kron, ki bi se naj po vladinem mnenju pokrile s sredstvi iz deželnega zaloga.

Zadeva je prišla zopet v deželni zbor. Le-ta je naročil v svoji seji z dne 16. marcaja 1907 deželnemu odboru, naj ukrcne česar treba, da podeli c. kr. vlada 75% podporo, v katerem slučaju bi dežela prispevala s 15% do najvišjega zneska 24.000 kron.

Na nalične ukrepe deželnega odbora je c. kr. ministerstvo notranjih stvari zvišalo državni prispevek od 60.000 na 80.000 kron.

Drugi činitelji so zajamčili te-le prispevke:

Cestni odbor za goriško okolico K	15.000
Občina biljanska	14.000
„ števerjanska	8.000
„ kožbanska	—300
„ kojščanska	1.500

Ako se prišteje od visokega deželnega zbora obljubljeni prispevek . . . . . 24.000 in prispevek ki ga je dovolila c. kr. vlada 80.000

pokaže se, da je pokritih . K 143.600

Občina Moša je v zadnjem trenutku odrekla obljubljeni prispevek 1000 kron, občina medanska pa na tozadevna vprašanja še ni odgovorila.

Kljub korektnosti c. kr. vlade, ki je zvišala svoj prispevek za 20.000 kron, kljub žrtvam, ki so si jih naložili cestni odbor za goriško okolico in štiri briske občine, kljub dobri volji deželnega zastopa, ki je dovolil znesek 24.000 kron, onemogoča zgradbo za vsa Brda prepotrebne in koristne ceste nepokrita potrebščina 16.400 kron, dočim se vse druge interesovane občine branijo podeliti kak prispevek, pa bodisi še tako skromen.

V ožgled temu dejstvu je deželni odbor — ki je bil pripravljen ukreniti še zadnji korak predno se pokoplje zadeva o zgradbi ceste, ki bi bila za obljudeno in rodovitno pokrajino naše dežele vitalnega pomena in ki se je po dolgem in trudapolnem delu dovedla skoro do končnega uspeha — naznanil c. kr. namestništvu, kako stvari stoje in je izjavil, da je pripravljen predlagati v prihodnjem zasedanju visokemu dežel-

Kmetje so zagnali nov vik in krik; nekateri so začeli bežati. Od grada je prihajalo namreč še nekaj oboroženih hlapcev z oskrbnikom na pomoč; slišali so strele in mislili, da so grajski v nevarnosti.

Brž ko so jih kmetje zagledali, so mislili, da so to novi Turki, za to so nekateri zbežali.

„Le dobro jim podkurite, da bolj potečejo!“ — je zaklical Jurij in počilo je šest strelcev zaporedoma; a kmetje so bili toliko oddaljeni, da jih krogle niso dosegle.

Tisti, ki so ostali, so kmalu izprevideli pomoto; spoznali so grajske ljudi, ki so se bližali cerkvi in graščaka, ki se je vspel izza cerkvenega obzidja. — Bolj so se ga prestrašili kakor smodnika in Turkov.

Hip časa so omahovali; hoteli so že vdreti proti cerkvi in pobiti roparskega graščaka in vse njegove ljudi. — Bilo jih je malo, vendar so že hoteli nekateri naprej, — tisti hip jih je pozdravila nova salva in jim vzela pogum.

(Dalje pride.)

nemu zboru, naj zviša deželni prispevek od 24.000 na 30.400 kron; naprosil je zatorej visoko vlado, naj tudi ona zviša svoj prispevek od 80.000 na 90.000 K.

Nadejati se je, da bo de. kr. vlada z ozirom na veliko važnost projektirane ceste, kakor tudi v poštev jemaje dobro voljo deželne uprave, uslišala tudi to prošnjo.

Dopisi.

Iz okolice. — Koj, ko je kupil Gabršček goriško tovarno mila, je uprizoril po njemu lastni navadi veliko reklamo. Misleč si, da moramo podpirati v prvi vrsti narodna podjetja, kar je tudi Gabršček sam naglašal, smo naročili pri njegovi tvrdki nekaj mila. Kmalu pa je pokazal Gabršček, da mu je znana samo dolžnost, ki jo imajo kupci napram prodajalcu ter je pozabil na obveznosti, ki jih ima prodajalec proti kupcu. Samo bobnanje, da je blago dobro in postržba solidna še nikakor ne zadostuje, temveč se morajo storjene obljube tudi izpolniti.

Kmalu so se pa začeli oglašati tudi konsumentii in se o milu jako nepovoljno izvažati.

Morda je Gabršček to tudi slutil. Zato pa je začel pritiskati na trgovce s tem, da je začel priobčevati v „Soči“ imena onih, ki prodajajo njegovo milo.

Cela stvar ima sicer jako navno lice in izgleda prav nedolžno. Vendar pa tiči v tem skrajni terorizem. Gabršček si je namreč mislil, da se bodo trgovci zbalii, da bi ne začel po njih udrihati, ako ne naročijo pri njemu mila in se zato koj obrnili na njegovo tvrdko. Ura-ževati je treba tudi dejstvo, da je Gabršček to storil kar iz svoje lastne volje, to je, ne da bi bil popred vprašal trgovce ali mu dovolje priobčiti njih imena. Li-ferant pač ni pomislil, da se boje neka-teri trgovci priti v njegov razupit list, ker jim bo k večjemu v škodo in nikakor ne v korist. Pozabil je dalje tudi, da je v trgovini popolnoma odvisen od odje-malcev in se mora ravnati po njih želji ne pa tako samooblastno disponirati s publikacijo njih imen.

Ta brezmejni terorizem in skrajna brezakti-čnost, s katero je hotel trgovcem kar diktirati, naj se poslušajo pri njem, je moral zadeti na odpor. Prišlo je, kar je bilo neizogibno.

Nezadovoljnost trgovcev, nadalje pa še grajanje mila od strani konsumentov, je prisilila trgovce, naročiti blago iz drugih tovarov.

Nek trgovce na deželi pa je imel v tem oziru smolo. K njemu se namreč pripelje prodajalec mila in mu ga začne ponujati. Trgovec misleč, da je milo Ga-brščekovo, hoče ponudnika odsloviti, re-koč, da ne kupi več tega mila, ker so ljudje z njim nezadovoljni. Ponudnik mu na to zaupno pove, da je to tržaško milo in ne Gabrščekovo. Ker je trgovec to verjel, je vzel od njega nekaj mila. Črez par dni pa opozori neka stranka trgovca, da je na novo vkupljeno milo tudi od Gabrščeka. Trgovec je sicer spo-četka temu ngovarjal, toda kmalu je za-pazil na svojo veliko čudo, da ima tudi drugo milo isto varstveno znamko, kot prejšnje, pri Gabrščeku kupljeno.

Kaj je naredil na to trgovec, ne vemo. Vsekakor pa je stvar značilna za trgovsko spretnost liberalnega voditelja Andreja Gabrščeka.

Podmelec. — Čislani možaki, ki so se blagovolili javno blamirati v „Soči“ od 21. t. m., res zaslužijo, da si jih ogle-damo malo od bliže. Najprej pribijemo to, da pogrešamo mej podpisanci štirih posebnih poznavalcev našega „miro-ljubnega in naprednega“ gosp. nadučitelja. — Zakaj se niso ti štirje podpisali? — Mnogi vemo za vzrok — in se smejemol

Za g. nadučitelja čast se bore pod dopisom nič manj, nego trije krč-marji, pristni, zagrizeni liberalci. Dva od teh se jeseni nista vdeležila sv. mi-sijona; za veliko noč so pa šli vsi trije slepomišit po svetu.

Mej podpisanimi je dalje pet že-lezničarjev, tujcev od vseh vetrov, ki pa seveda kot liberalci, oziroma mo-kraci, mnogo bolje poznajo tukajšnje raz-mere, nego domači župnik. Zato se pa povsod podpišejo, samo da gre proti farjem.

Vsi ti podpisi — razven dveh — pričajo le to, da vrana vrani ne izkijuje oči.

In taki hočejo podpisanega učiti krščanske ljubezni! — Kje ste bili ne-kateri ob času misijona, ko je bila v cerkvi sprava? — Doma, kaj ne, ste pestovali svojo trdovratnost in zabavljali čez misijon? — Taki, ki no menili, da svoje duhovnike izstradajo, ako jim odreko dar pri beri, hočejo sedaj oznanjevati krščansko lju-bezen? — Taki, kojih strankarji drugim zobe izbijajo ter jim okna s kamenjem popravljajo, taki zavijajo sedaj oči, češ, — kje je krščanska ljubezen? Pri liberalcih je gotovo ni;

V dopisu trde, da sem „luč“, a v drugem predalu iste „Soče“ namiguje že nekdo, da sem „uš“, katero se bo uni-čilo. Pri liberalcih je oboje hkratu res: „luč“ sem, katero treba — upih niti, in „uš“, katero treba — uničiti. Po-tem bo zavlada po fari krčmarško-krščanska ljubezen in liberalna „fata morgana“ t. j. konsum bo štel 2000 konsumentov!

Jaz in — štrajkujoči pevci smo bili krivi, da nismo imeli lani precej časa rednega petja v cerkvi, ko nam je umrl organist. Res je tako! — A bila je moja dolžnost, skrbeti zato, da se mi ne vrine kak liberalni zsgogoj v službo, v kateri ima plačo edino le od cerkve. Po-tem bi pa zopet kdo za cerkveni denar pil ter se bahal: „Danes pijemo za to sveto!“ — Organist se mora zavedati, da je cerkven služabnik, ne pa — proti župnik!

Kdo vam je pa priskrbel g. kaplana, ki dobro razume glasbo in ki vam je izboljšal mladega organista? — Tega niste omenili in ne boste, ker imate, kakor za vsakega duhovnika, tudi za me le plju-ske, t. j. — krščansko ljubezen po vašel! — Pok. gosp. župnika hvalite sedaj, ko je — mrtev; ko je bil živ, ste ga pa ljubili, kakor sedaj mene! — Zato vam pa brez ovinkov povem: ljubezni liberalcev ne maram — ne živ ne mrtev! — Shranite jo v svoje flaškone!

Kar pa se tiče liberalnih časnikov, svetujem vam, sestavite pr. šnjo naravnost na Boga ter ga poprosite, naj iz-premeni prvo božjo zapoved, da se ne bo glasila več: „Veruj v enega sa-mega Boga!“ — temveč: „Veruj, kar ti dopade!“ — Ako boste usli-šani, potem razgrnete lahko plašč lju-bezni čez celo farno in vsi se bomo pod tem plaščem gredli v miru.

Scer vam pa povem v tem oziru to-le: Kadar boste vi odgovorni pred Bogom za-me, boste vi u-čili mene, in jaz vas bom poslu-šal in ubogal; dokler sem pa jaz za vas odgovoren me ne pre-maknete! — Vse vaše vpitje o raz-merah v fari pomeni, da nimate miru pred seboj. Iskali ste miru drugod, a ni-ste ga našli! — Bog je povsod isti, dasi izpovedniki niso. Jaz vam pa rečem: ako bi danes umiral, bil bi moj zadnji opo-min faranom: „Ne trpite pod svojo streho slabih časnikov; nar-čajte katoliške časnike, pod-pirajte jih z dopisi in širite jih!“ — Vam pa, liberalni krčmarji, bi dejal: „Vi sodite svoj žep in svoje pivce, ne pa dušno pa-stirstvo!“

„Soča“ mi vtika v oči, da mašnjem nevravno, ker gojim sovraštvo do Lojzeta Štreklja. Jaj meni! — Lepo vas prosim, povejte mi, ali se sploh izplača sovražiti tako kapaciteto, kakor je Štrekelj? — Ne! Škoda vsake kapljice žolča! — Pač pa ima Štrekelj prav, da gre od časa do časa malo inšpicirat po gosposki zbornici ter pogledat aristokraciji na prste.

Predno se poslovim od vas, podpi-sani možaki, povem vam kar v brk, da so meni vaši podpisi gola komedija in da prav nič ne imponirajo. Saj vem, koliko je dati na take podpise. Tisto pismo na Logaršče govori dovolj!

Podmelec, dne 24. maja 1908.

Kovačič Ivan, župnik

Iz Šempasa. Uredništvo lista „N. G.“ se obrača v petkovi številki do svojih čitateljev s prošnjo, naj mu izvolijo oprostiti, ker je v tej številki toliko napak in slovniških pogreškov. Ta iz-poved jasno dokazuje, kako vzoren red vlada v uredništvu omenjenega lista. Toda mi deželani nočemo kritikovati teh razmer in p. opuščamo stvar voditeljem laziagrarne stranke. Gotovi smo, da od-pravimo vsemogočni gospodje te žalostne razmere. Vsakomur je znano, da nas ljudska šola v slovnici le malo podkova in nas slovniške napake ne bodoje pre-več v oči. Vendar se je pa tudi v tem oziru pri nas v zadnjem času nekaj iz-boljšalo, ker smo začeli pridno posegati po raznem čitivu in si s tem širimo naše obzorje tudi v tem oziru. S posebnim veseljem pa čitamo časopise ter pazno zasledujemo politične dogodljaje in njih razvoj. Ume se, da beremo najrajši dopise iz naše občine, saj se pečajo z našimi domačimi razmerami in nas radi tega najbolj zanimajo. Naše zahteve napram gospodom dopisnikom so zelo malen-kostne, ker zahtevamo od njih edino, da ima dopis jedro, a ostro obsojamo vsako klobasarjenje in vezanje otrobi.

V tem oziru smo neizprosnii ter ne odnehamo niti za las. Oločno grajo moramo zato izreči listu „N. G.“ ker se je povspel z budalostjo, katero je pri-občil kot dopis iz Šempasa, do viška predrznosti. Dasiravno smo pristaši S. L. S., vendar se moramo radi tega kri-čečega slučaja obrniti s tem javno do vodstva agrarne stranke ter odločno protestirati, da se tlači v oddelkek za dopise tak balast. Stanovski ponos kmeta nikakor ne more dovoliti, da bi se ga pitalo s takimi oslarijami in to v listu, ki ga tako vsiljujejo kmetu. Ali nima „N. G.“ uredniškega koša, kamor bi vrget take nestvore? Glasilo „kmečke stranke“ bi moralo vendar imeti v prvi vrsti na-logo, kmeta podučevati; a tako vezanje otrobi menda vendar ni kmetu v poduk. Prostor, kjer bi se lahko natisnilo celo vrsto lepih naukov za kmeta, (ta klo-basarija se vleče skozi 3 kolone) se pre-pusti domišljavemu gizdalnu, da pre-vrača po njem svoje kozolce, kar smejo dopustiti mazači papirja, ne pa izdaja-telji lista.

Stranka si s tem vzgaja na eni strani domišljave dopisune, ki znajo edino upiti, da je vse, kar ne trobi z njimi nerazsodna masa, na drugi strani pa molze iz kmečkega življa krone, da maže z bedastočami papir in izdaja-cunje brez vsake vrednosti.

Tako igrajo gospodje okoli „N. G.“ s kmetom nesramno igro in tako si ku-jejo ljudski demagogi iz njegove po-trpežljivosti politični kapital. Toda pro-svitla gospoda v „agrarni“ stranki se bridko vara, ako misli, da ji bodo kmetje šteli za take oslarije drag denar. Ne trdimo sicer, da bi bila svota 4 K na leto previsoka, ako bi list vršil svojo nalogo. Toda za tak konglomerat bedastoč kakor jih tiči v dopisu iz Šempasa je edino plačilo — brezovka.

Naj zadostujejo za danes te opazke glede „lepih“ gospodov, ki v svoji veliki ljubezni do kmeta niti ne skrbe, da pride v njih glasilo pametna tvarina. Dovoljujemo si še, dati par dobrih sve-tov g. dopisniku. Dragi dopisnik! Ako hočeš priti med srečno število dopis-nikov, tedaj nauči se v prvi vrsti 10 za-povedi za dopisnike, katere je bila že priobčila pred časom „Gorica“. Ko začneš pisati dopis premisli dobro, o-čem bi rad govoril. Lepo razvrščene misli si potem zapiši na košček papirja, ker tako dobiš vodilno nit katere se moraš držati tekom celega poročila. Pomni, da mora pogoditi misel katero

hočeš izvaziti — vsak čitatelj. To pa je mogoče le pri logično sestavljenih do-pisih. Kar želiš povedati izrazi odločno, kar vidimo pri tvojem dopisu samo enkrat pogodjeno. Radi tega te moramo pohvaliti in zato tudi navajamo tu ta odstavek iz tvojega dopisa, ki se glasi: Ker pa „Naš Glas“ ne sprejema osebnih na-padov in blatenja, so nekateri polni srda in prepričanja do svojih tlačiteljev se obrnili do „Soče“. Vidiš dragi! To je lepo in možko povedano le beseda pre-pričanja ni na mestu. Vsak čitatelj koj uvidi iz tega stavka da imaš tudi Ti pravo mnenje v „Soči“. To je kloaka po kateri se pretaka gnoj nesramnega blatenja in osebnih napadov. Tu si jo dobro pogodil. Le nekoliko poropotati bi bil moral na to, da bi bili čitatelji vi-del, da si hud. Tvoja agrarna duša bi bila morala pokazati nekoliko večjo ne-voljo, ker se valjajo pisma pristašev čiste agrarne stranke po uredništvu „Soče“, o kateri sam praviš, da spre-jema osebne napade in blatenja.

Drugače pa mrgoli po tvojem do-pisu samo namigovanje. Prav imaš, tudi namigovanje je včasih na mestu. Tako bi bilo n. pr. jako umestno, da bi bil namignil na zvezo ki obstoji med Gabr-ščekom in kaporjoni agrarne stranke, za kar bi ti bila hvaležno mnogo kmetov, kateri tega do sedaj še niso opazili.

Končno bodi omenjeno, da na dopis ne moremo stvarno odgovarjati, ker je predmet in način opisovanja po-polnoma nerazumljiv.

Politični pregled.

Spopad med orožniki in kmeti v Galiciji.

Ob krvavem spopadu kmetov in orožnikov v Czernichovu je bilo ubitih 9, ranjenih pa 15 oseb. Nekega dečka, ki je lovil ribe, je prijel orožnik. Mati je pobegnila z dečkom in alarimirala kmete, ki so se zbrali okoli nje. Neki gozdar je ustrelil, da prestraši kmete. Orožniki so mislili, da streljajo kmetje nanje in so oddali usodno salvo.

Krvav spopad med orožniki in kmeti v Czernichovu se je pripetil na posestvu grafa Adama Korytowskega, ki je podlegel pri zadnjih galiških deželno-zborskih volitvah. Med ubitimi so trije mladeniči, dve odrasčeni ženski in en otrok.

Belgijske volitve.

Te dni so se vršile v Belgiji vo-litve. Nova zbornica bo imela 87 katoli-čanov, 43 liberalcev, 35 socialistov in enega krščanskega demokrata. Katoliška večina znaša osem glasov. Novi senat ima 67 katoličanov, 35 liberalcev in 12 socialistov.

Fallieres v Londonu.

V Londonu je došel francoski pred-sednik Fallieres 25. t. m. ob četrtna 5. popoldne. Sprejel ga je angleški kralj z ministri. Fallieresa so Angleži med potjo v James palačo burno pozdravljali. Pri slavnostni pojedini v Buckinghamski palači je napil kralj Edvard francosko Fal-lieresu. V napitnici je naglašal, da želi, naj sedanja prisrčna zveza kmalu po-stane trajna zveza. Fallieres je odgovo-ril, da upa na vedno bolj prisrčno raz-merje med Angleško in Francosko. Obi-sku pripisujejo veliko političsko važnost. Gre se za ureditev trgovinskih razmer za dolgo vrsto let.

Kitajci proti Japoncem.

Kitajci so odposlali 5000 vojakov na korejsko mejo v obrambo proti Ja-poncem.

Novice.

Veselica „Slov. katol. delavskega društva“ se ponovi dne 14. junija. Ves čisti dobiček se porabi za „Gregorčičev dom“. Vspored se spremeni primerno. Slavnostni govor bo o pesniku S. Gre-gorčiču. Toliko na znanje za sedaj.

Liberalna nehvaležnost. — To pristno lastnost liberalizma čutijo tudi socialni demokrati. V „Delavskem Listu“ tožijo o njej tako-le:

„Goriški liberalci so pred ožjimi

volitvami za deželni zbor prosili socialne demokrate za volivno pomoč zoper klerikalce. Takrat ni hotel velik del socialističnih delavcev ničesar slišati o taki podpori in povedalo se je odposlanca liberalcev, dr. Treota, da ni mogoče podpirati stranke, ki kandidira nazadnjaka, kakršen je dr. Gregorin iz Trsta, ki stoji na vodilnem mestu krumirske narodne organizacije. Takrat je dr. Treo da bi ložje pridobil za liberalce socialistične glasove, izjavil, da goriška narodna-napredna stranka nima kaj opraviti s krumirsko narodno organizacijo. Socialisti so jih pri ožjih volitvah podpirali in tako so zmagali. Sedaj so volitve minule, a goriški liberalci — podpirajo z vso močjo „narodno organizacijo“ proti socialistom. „Soča“ dela zanjo v vsaki številki reklamo. To je nauk, koliko je vredna beseda liberalcev. „Preden bo petelin trikrat zapel me boš zatajil;“ to velja za liberalce.

Takega razočaranja bodo socialni demokrati še mnogokrat deležni, kadar koli bodo podpirali naše liberalce. Tudi v naših vrstah celo med veljaki so bili možje, ki so menili z dobrotami pridobiti si naklonjenost liberalcev, ali ozdraveli so, ker so se prepričali, da liberalci dobroto sprejema, a dobrotniku se še roga. Tako dela tudi zadnja „Soča“ z socialisti za rešitev pri zadnjih in predzadnjih volitvah. Da so spravili liberalci Štrekeljina v drž. zbor se imajo poleg političnega sleparstva s kandidaturjo Gregorinovo zahvaliti le pomoči socialistov, pri ožji volitvi v splošni kuriji novodobni (agrarni) liberalci in na njih plečih jahajoči obnemogli staroverski liberalci zahvaliti zmago pri ožji volitvi le socialni demokraciji. Te zadnje odločilna moč naj se ne izvaja le iz števila glasov, ampak tudi iz moralnega vpliva na naše in nasprotno volivce. Uprav smešno je videti „Sočo“, kako se korači in bije po prsih svojega staroverko liberalnega kadaverja. Treba je vzeti v roke le nekatere „Soče“, izšle par tednov pred deželnozborskimi volitvami, da se sliči stokanje in jokanje, tarnanje in javkanje tega kadaverja in njega mile, obupne prošnje, naj dovoli „agrarni“ brat, zlesti si na pleča. Ali kakor nenapravi gnilega jabolka dotika z zdravim jabolkom zopet zdravega, tako ne more tudi družba z novorojenim bratom ubraniti kadaverja njegovi usodi. Kakor prevlada pri onih splošna gnjiloba, tako pri teh splošni pogin. Madžarska sreča, ki je vzela pri zadnjih volitvah v varstvo poginjajoči liberalizem, se ne vrne več. Izgovor „Soče“, da niso liberalci prosili pomoči pri socialistih, in da so ti poslednji ravnali tako po navodilih osrednjega vodstva z Dunaja, je navadno zavijanje resnice. Socialistom ni bilo treba drugega nego izjaviti, da se ne udeležijo ožje volitve, potem bi bila „Soča“ videla, kako bi bila pogum in nada na zmago pomnožila naše vrste in nešteto množico omahljivcev privedla v naš tabor. Bilo je narobe, in že napoved socialistične udeležbe je pridobila zmago liberalcem naprej.

Prav imajo torej socialisti, da tožijo o črni nehvaležnosti liberalcev, ki zdaj — vsaj z jezikom — podpirajo „krumirsko narodno organizacijo“ Gregorinovo, dočim je dr. Treo, pooblaščenec liberalcev na socialističkem shodu pred ožjo volitvijo prisegal na kolenih kleče socialistom, „da goriško narodno-napredna stranka nima kaj opraviti s krumirsko narodno organizacijo“, o čemer pa „Soča“ zdaj previdno molči. No, to pa ne bode naših nobel-liberalcev nič ženiralo, da bodo pri prihodnjih volitvah pred socialisti kar po trebuhu lazili.

Naravnost smešno je torej „Sočino“ žuganje socialistom z — delodajalci. Da je terorizem najbolj razvito svojstvo liberalnih „Sočanov“, to smo mi neliberalci v Gorici od razkola sem že dovolj skušali. Kaj se je od te strani proti nam na polju terorizma uničilo, to presega vse meje moderanih političnih strank ter sega že v delokrog italijanskih

karbonarskih družb. Dovolj je, če rečemo da je vse polno oseb obojega spola, ki služijo vsakdanji kruh v naših zavodih, a žrtvujejo svoj prosti čas liberalni stranki, liberalnim društvom, dočim ni doslej niti eden liberalni uslužbenec le enega koraka storil za našo stranko, za naša društva. Na osebe pa, ki niso odvisne od nobene stranke, se uprizarja od liberalne strani prava gonja, če hočejo sodelovati pri naših društvih. Tako n. pr. je še pretekli teden znani „filarani študent“ iz „Sočinega“ (uredništva na vse mogoče načine zdražbaril zoper nekatere pevce, da bi ne bili sodelovali minolo nedeljo pri veselici „Katoliškega delavskega društva“. Da, da, na tem polju so naši liberalci izvrstni mojstri, in čas bi že bil, da bi jim stopili od naše strani z enakim orožjem nasproti. Faktum je, da biva naše mestno socialno življenje pod komando liberalnih teroristov.

Jasen migljaj za vsakega neliberalca!

Danes meni — jutri tebi! — Z vidnim veseljem je brskala naša tržaška prijateljica „Elinost“ po naši vol. reformi in skušala z njo uničiti našo stranko. Zlaj je prišla vrsta na njen tržaški volitni red. Nje ulogo je prevzel socialistični „Delavski List“, z razliko, da on zagovarja koristi svoje stranke, ona pa je pobrala kostanj iz žrjavice za naše bankrotirane liberalce.

„Delavski list“ piše: „Dosegel se je sporazum med slov. in ital. (tržaškimi) narodnjaki, in kakor je že stara napaka takih kompromisov, na škodo slovenskega prebivalstva. Vladni načrt je dajal okolici 15 zastopnikov. Potom kompromisa so dosegli naši narodnjaki, da so se povečali okoličanski vol. okraj s predmestjem „Greto“, katero je bila priklopila vlada mestnim vol. okrajem; dosegli so pa tudi, da se število okoličanskih mandatov zniža na 12. Zelo neloogično: povečati vol. okraje in znižati število mandatov — ni baš pošteno! Kompromisi, od katerih bi ne imel boljših uspehov nego je bil ta, niso niti vedeli, kateremu vol. razredu so narodnjaki odtrgali 3 mandate? ... „Elinost“ piše, da se je dosegel v ožjem odseku popolni kompromis. Zakaj pa vraga skrivajo toliko časa sklepe in uspehe kompromisa!“

Ta zadnji vzklík „Delavskega Lista“ postavlja očitno na laž „Elinost“, ki je pisala na naš naslov: „Če goriška vol. reforma res ni neugodna za goriške Slovence, potem pa ne umejemo: zakaj niso dali načrta pravočasno v javno diskusijo, kakor se je zgodilo v Istri in se godi sedaj v Trstu?“

„Elinost“ je to zapisala 27. marca, „Delavski List“ se pa pritožuje zoper skrivanje kompromisnih sklepov tržaških 8. maja. In „Delavski List“ govori resnico! In kako je bil načrt istrske vol. reforme „dan pravočasno v javno diskusijo“? Dne 25. februarja ob 7. in pol uri zvečer so se zaključila pogajanja istrska. Dosegel se je med obema strankama popolen sporazum. Tako piše „Elinost“ 26. februarja v članku „Kompromisna pogajanja za istr. vol. reformo vspela“, v katerem prvič navaja „glavne točke sprejetega zakonskega načrta volilne reforme“. Kaj je „Elinost“ pozneje pisala o vol. reformi, pisala je vedno kot o dovršenem faktu, ki se ne da več preminjeti. Vprašamo torej, ali velja javna diskusija (ki pa v „Elinosti“ ni bila drugega nego hvalisanje en bloc!), katera ne more nič premeniti, torej nič koristiti, nič škodovati, kaj več nego — nobena diskusija!?

Vzrok, zakaj je bil zakonski načrt naše vol. reforme v zbornici sprejet, predno je prišel v javnost, tiči v dejstvu, da ta načrt ni bil rezultat kakega kompromisa in da je moral biti nemudoma sprejet, ker je bilo zasedanje pri koncu.

Deželni zbor goriški se snide baje 16. junija, da se konstituirata. V jeseni se snide k rednemu zasedanju.

Škofovsko posvečenje. — Dne 28. maja je bil v Sarajevu posvečen škofom kanonik tukajšnjega stolnega kapitelja dr. Ivan Šarić. Posvetil ga je nadškof dr. Stadler v navzočnosti sedem škofov, med njimi ljubljanskega, in več drugih cerkvenih dostojanstvenikov. Dr. Šarić je prvi bosanski svetovni duhovnik, ki je izza propada bosanskega kraljevstva leta 1463 postal rimsko-katoliški škof.

— Glavna zaloga tobaka v Gorici se podeli potom javnega pogajanja. Zaloga je v zvezi s tobačno prodajalno. Ponudbe se morajo spisati na predpisani tiskovini in vložiti zapečateni pri c. kr. finančnem nadzorništvu v Gorici najpozneje do 26. junija 1908 predpoludnem ob 10. ure. Varščina, katera se ima pri c. kr. davčnem uradu v Gorici položiti, znaša 4850 K. Tazadevca pojasnila dajajo se pri c. kr. finančnemu nadzorstvu.

— Konjeniška vojašnica v Gorici. V torek zvečer je bila mestna seja na kateri so se oddala kleparska dela pri konjeniški vojašnici stavbenemu podjetniku Andreju Perco iz Ločnika za K 44.450, mizarska pa „Associazione cooperative dei falegnami di Gorizia“ za K 40.522. Vodo navedejo v vojašnico po vodovodu iz Stračice, ki se poveča; delo je proračunjeno na K 37.000. Sretovalec Battistig je predlagal, naj se to delo izroči dunajski tvrdki Rampel, čemur sta se vprla starešini dr. Pinaucig in Jach, češ, da je tudi v Gorici dovolj inštalaterjev; zakaj torej dajati zasluzka inozemcem? Dr. Venier je bil mnenja, naj se prepusti oddaja dela, ako je res nujno mestni eksekutivi: župan mu je odgovoril, da ta ne prevzame odgovornosti, ker noče da bi jo potem starešine kritikovali. Battistig je bil potem za to, da se razpiše natečaj osem dni za napeljavno vodo; drugi so mu prigovarjali, da je tak rok prekratek, ker si obrtniki v tako kratkem času ne morejo napraviti proračuna. Župan je opomnil resno: Ljudstvo bo mej tem kričalo in zabavljalo, da ni vode, časniki bodo pisarili o zadevi na vse možne načine in občina bo morala čakati, da se mestni svet odloči za najbolj ugodno ponudbo! Slednjič je obveljal predlog dr. Pinausiga, da se natečaj določi na 14 dni.

— Purani pokončevalci kobilic — Na Krasu si bodo pred kobilicami pomagali s purani, ki jih kupujejo v Italiji. Vlada je dala podporo za nakup puranov, ki bodo pokončevali kobilice.

Narodna dirka. — Kolesarsko društvo „Gorica“ in tržaško kolesarsko društvo „Balkan“ iz Trsta priredita dne 8. junija 1908 (binkoštni pondeljek) prvo narodno dirko združeno z veliko ljudsko veselico v Gorici na dirkališču (Veldromo) Točno ob 3. uri popoldne pričetek. 1. Peškoja, 6 krogov — 2000 m 3 darila. 2. Dirka juniorov, 3 kroge — 1000 m 3 darila. 3. Društvena dirka „Balkan“, 3 kroge — 1000 m 3 darila. 4. Društvena dirka „Gorica“, 3 kroge — 1000 m 3 darila. 5. Dirka hitrosti, 1 krog — 333 m 1 darilo. 6. Narodna dirka, 3 kroge — 1000 m 3 darila. 7. Glavna dirka, 10 krogov — 3330 m 3 darila. 8. Nastop vseh zmagovalcev 1 krog ob 5. uri nastop raznih pevskih društev, ob 6. uri začetek plesa na dveh plesiščih in prosta zabava, ob 7. uri srečkanje, na edini dobitnik novo dvokolo vredno 300 kron, ob 9. uri umetni ogaji prižiga pyrotehnik Ferdo Makuc. Na dirko in pri plesu svira popolna vojaška godba „bosanskega pešpolka št. 4 iz Trsta. Tramvaji vozijo izpred kavarne „Central“. Vstopnina k veselici za vsebo 40 vinarjev. Srečke vsak komad 40 vinarjev k plesu vsak listek 20 vinarjev. Kolesarski „zdravo“. Združeno odbora.

— Kolesarsko društvo „Gorica“ opozarja vse gg. člane, in nečlane, kateri si mislijo udeležiti peškojo ali dirko naj to store takoj, dne 2. junija ob 10. uri zvečer je zadnji dan za priglasitev.

O d b o r.

— Vojaški nabor. V ponedeljek so bili na naboru fantje iz Št. Petra. O 12 fantov so jih vzeli 5. Danes so

izmed 44 dornberških mladeničev potrdili 11. Poleg Dornberga so danes na vrsti občine: Ločnik, Prvačina, Bilje in Čepovan. Čepovanci so prikorakali v mesto z zastavo, ki jo jim je pa policija vzela.

— Nagrade za izboljšanje kraških pašnikov. — V svoji seji z dne 16. marcija 1907 je deželni zbor na predlog deželnega odbora, oziroma tehnično-gospodarskega odbeka pooblastil deželni odbor, da prične izvrševati akcijo v pospeševanje kraških travnikov na podlagi posebnih pravil, ki so se zajedno potrdila. Deželni odbor se je takrat zajedno pooblastil, da izvede v teh pravilih vse premembe, ki bi jih zahtevalo namestništvo. V istej seji je deželni zbor zvišal deželni prispevek za izboljšanje kraških pašnikov od 2000 na 3000 kron s pogojem, da zviša tudi c. kr. vlada svoj prispevek od 2000 na 3000 kron in da dovoli za leto 1097 nadaljno izredno podporo v znesku 2000 kron.

Te deželnozborske sklepe je naznanil deželni odbor c. kr. namestništvu, ki ga je naprosil, naj to zadevo čim prej ugodno reši toliko kar se tiče zvišanja državnega prispevka, kolikor tudi, kar se tiče potrditve pravil za dovoljevanje podpor.

Namestništvo še vedno ni odgovorilo, dasi je deželni odbor — (ker prihajajo iz kraških občin številne prošnje za podpore) — pospešil rešitev marcija in nato aprila meseca tekočega leta.

— Hudodelstvo v Taru pri Poreču. Ivan Kocijančič je imel nezakonskega otroka z Marijo Brajkovič. Da bi se rešil plačevanja alimentov, vzela je v odsotnosti matere otroka s postelje ter ga vtopil v brenti vode. Otrok je imel na glavi globoko rano. Mati, ko se je vrnila s plesa, ga je našla mrtvega v kleti. Brat Brajkovičeve, devetleten deček, ki je spal v isti sobi, je spoznal v zločinu Kocijančiča. Nenaravni oče je zaprt.

— Veliko pevsko slavnost priredi 27., 28. in 29. junija l. 1909 v Ljubljani pevsko društvo „Slavec“ ob priliki svoje 25 letnice.

— Dalmacija na jubilejnem sprevodu. — V Dalmacijo je prispel znani slikar Ludovik Hans Fischer, ki mu je osrednji odbor za jubilejni sprevod poveril sestavo in umetniško vodstvo dalmatinske skupine. Imenovani slikar je dober poznavalec Dalmacije in je priredil slike za knjigo „Vodja po Dalmaciji“, ki jo je izdalo Harrachovo društvo.

— Morski volk ulovljen. — V ponedeljek so pripeljali ribiči iz Iža v Zadar dva metra dolgega morskega volka, ki se jim je prošli večer pri Velem Ratu zapletel v mrežo.

— Velike vojaške vaje se bodo vršile letos med St. Petrom-Knežakom, Ilirsko Bistrico do Jaršincev. Moitva bo okolu 30.000.

— Beg avstrijske princezinje. — Dunajsko policijsko ravnateljstvo je obvestilo vsa avstrijska poslaništva in policijske oblasti, da je pobegnila z Dunaja v London avstrijska princezinja Amalija Leontina Fürstenberg, ker se namerava poročiti z nekdanjim poročnikom Gustavom Kocianom, ki zdaj zastopa neko nemško avtomobilsko tvrdko. Princezinja je sestra gosposkozborničnega podpredsednika Maksa Egona Fürstenberga. Materino palačo je zapustila že v četrtek in se nastanila v nekem hotelu. S Kocianom in njegovo materjo je odpotovala z Dunaja po severni železnici v London. Kociana je izpoznala princezinja v Karlovi varih. Star je 34 let in baje zelo lep mož.

— Liberalno dijaško nemško po-bratinstvo. — Nemški burši v Gradcu so poslali slovenskemu liberalnemu dijaštvu pretekli teden pisano pohvalo za prijazno sodelovanje pri zadnjih vseučiliških izgrelih proti katoliškemu dijaškemu društvu „Carolina“ in poštenim štajerskim kmetom. „Triglavani“ in „Taborjani“, — objavite to pohvalo!

Gostilna s stanovanjem
se odda

v najem

Via Rabatta št. 14.

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotiškem slogu
izdeluje

A. Černigoj-Gorica.

**Rihard in
Felix Maier**

Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in
prodajajo seno, slamo, re-
zanico in krompir vsake
vrste pod najugodnejšimi
pogoji.

Velepodjetje prve vr-
ste v lastnem obratu
z lastno parno silo.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priloga častiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Cej-
lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljivec prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič
& Valenčič. Zveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

Poslano*)

V odgovor dopisu v „Soči“
se podpisani sploh ne zmeni za
dati odgovor mlekozobnemu, miš-
jedlakovemu in v verski zadevi
še nesposobljenemu Vekoslavu,
učitelju v Gaberji pri Ajdovščini.

Predsednik:
Jos. Koruza.

*) Za vsebino pod tem naslovom je od-
govorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva
tiskovni zakon. Ur.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z **opeko**, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mekega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
va, vinskih posod, stiskalnice itd.

Jak. Šuligoj

urar in trgovec v Gorici
v Gosposki ulici št. 25
priloga birmancem v svoji
veliki zalogi najlepša zlata in
srebrna darila.

Nardini & Wolf

zključno zastopništvo tovarne „**ETERNIT**“
za celo Primorsko cementne
asbestove plošče za pokrivanje streh
GORICA via Vetturini 11 **GORICA**

Najboljši krov sedanjosti **Eternit-
Skirilj**, lahek, čvrst, varen proti burji,
nevihti, in ognju.

Poprava
in komi-
sijska za-
loga dvo-
koles in
šivalnih
strojev
pri

Batjelu
Gorica

Via
Duomo
3-4.

Prodaja tudi na mesečne ob-
roke. Ceniki franko.
Stara dvokolesa se emaj-
lirajo po ceni z ognjem

Prva goriška tovarna
umetnik
ogrnjev

s strojnimi obrati izdeluje: rakete,
bengalične luči, rimske sveče, ko-
lesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje pap'rnate to-
piče. Zlasti priporoča jubilejne trasp-
rente v velikosti 120 cm x 200 cm s
podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm
z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica. C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila
tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske
palače.)

Centralna posojilnica v Gorici
odda

v najem

v svoji hiši Corso Verdi št. 32

restavracijo z gostilniško opravo, dvorano
kegljiščem, lepim senčnatim vrtom in
z zasebnim stanovanjem (3 sobe).

Ponudbe je pošiljati Centralni posojilnici
istotam.

Štev. 1355/08

Razglas.

Vsled odloka prečastitega varstva z dne 18/5 1908
št. 243 M. P. znižajo se obresti pri vseh hranilnih
vlogah s 1. julijem 1908 naprej za 1/2% (pol od sto);
obrestovale se bodo torej po 4% (štiri od sto). —

Ravnateljstvo zastavljalnice in žnjo združene hranilnice.

Voditelj:
Jakončič.

Z Maršnerjevo
znamko
zaznamovani

šumeči limonadni bomboni

(malinov, limonov, jagodni, češnjev
in marelični okus)

so najboljši.

Prvo češko delniško društvo za orient
sladkorno blago in čokolado prej A.
Maršner kraljevi Vynohrady.

Ant. Obidič

čevljar
v Semeniški ulici 1
v Gorici

priloga se

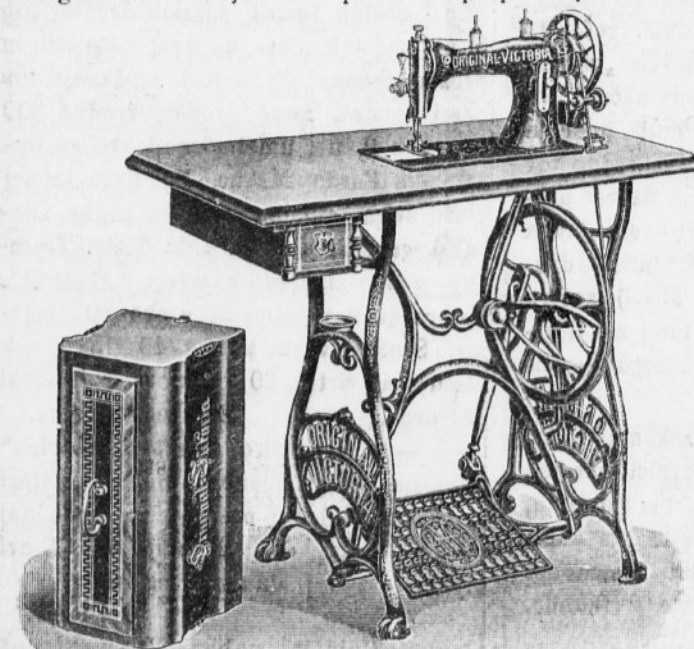
za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „**Original-Viktoria**“ in najboljšega izdelka. Po
dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „**Original**“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-
letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na
domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrška stavi
na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje
brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek
vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko
ogledat si pred nakupom „**Original-
Victoria**“ stroje.

Edina zaloga „**Original-Viktoria**“
strojev in drugih šivalnih strojev,
dvokoles „**Puch**“ orožja, municije in
vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolti trg (Piazza Duomo) št. 9.